

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

# activated

Τόμος 17 • Τεύχος 3

## ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ

Αναζήτησε και θα βρεις

## Συναντήσεις με πεταλούδες

Πάνω στα φτερά  
της ελπίδας

## Πασχαλινά θαύματα

Η τρίτη μέρα





## ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗ Η ΕΛΠΙΔΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

Οι περισσότεροι άνθρωποι αντιλαμβάνονται την ελπίδα σαν έναν ευσεβή πόθο, σαν να λένε *ελπίζω ότι κάτι θα συμβεί*. Όμως δεν εννοεί αυτό η Βίβλος όταν αναφέρεται στην ελπίδα. Στη Βίβλο, η λέξη *ελπίδα* χρησιμοποιείται με την έννοια του «χαρμόσυνη και βέβαιη προσδοκία».<sup>1</sup>

Ίσως να ελπίζεις να συμβούν καλά πράγματα, ή όπως εγώ μερικές φορές, προτιμάς να ελπίζεις πως άσχημα πράγματα *δεν* θα συμβούν. Στην περίπτωση μου, όταν αυτά τα όχι-και-τόσο-ιδανικά πράγματα προκύπτουν, όπως συμβαίνει και στον καθένα, τα παρακάτω λόγια μου δίνουν παρηγορία: «Πρέπει να πιστέψετε ότι ο Θεός έχει τον έλεγχο της ζωής σας. Ίσως να περνάτε δυσκολίες, όμως πρέπει να πιστέψετε ότι ο Θεός έχει τον λόγο Του για αυτό και θα κάνει τα πράγματα να βγούνε σε καλό».<sup>2</sup>

Αυτή η φιλοσοφία έχει αποτέλεσμα στις καθημερινές δυσκολίες της ζωής αλλά ίσως να μην είναι αρκετή για τις πιο σκληρές δοκιμασίες της ζωής, όπως για παράδειγμα, τη διάγνωση μιας ανίατης ασθένειας ή την απώλεια κατοικίας και υπαρχόντων. Στις περιπτώσεις σοβαρών δυσκολιών χρειάζομαστε σίγουρη ελπίδα και αυτήν μπορούμε να την αποκτήσουμε μέσα από τον Ιησού. Η ανάστασή Του, την οποία γιορτάζουν οι Χριστιανοί, περιλαμβάνει την υπόσχεση της δικής μας αιώνιας ζωής με Αυτόν. Όπως είπε και ο Βασιλιάς Δαβίδ, «Γι' αυτό, ευφράνθηκε η καρδιά μου, και αγαλλίασε η γλώσσα μου· ακόμα δε και η σάρκα μου θα αναπαυθεί με ελπίδα».<sup>3</sup>

Στο μεταξύ, ο Ιησούς μας άφησε ενδείξεις για το πώς θέλει να ζούμε τη ζωή μας:

Όπως ο Πατέρας Του έστειλε Αυτόν, έτσι κι Αυτός στέλνει εμάς.<sup>4</sup> Μας καλεί να γίνουμε τα χέρια Του, τα πόδια Του, τα μάτια Του, τα χείλη Του· να γιατρέψουμε τους συντριμμένους στην καρδιά, να παρηγορήσουμε αυτούς που πενθούν, να ταΐσουμε τους πεινασμένους, να εμψυχώσουμε το πνεύμα εκείνων που έχουν βουλιάξει μέσα στην απόγνωση και τη μοναξιά, να δώσουμε ξανά φως στους τυφλούς με το να τους μιλήσουμε για τον Ιησού που είναι το φως, να ευαγγελιζόμαστε τους φτωχούς, να αφαιρέσουμε τα βαριά φορτία και να απελευθερώσουμε τους πνευματικά καταπιεσμένους.<sup>5</sup> «Δωρεάν πήρατε, δωρεάν δώστε».<sup>6</sup>

Ας βάλουμε τον Ιησού στην καρδιά των Πασχαλινών μας εορτασμών και ας μοιραστούμε με όποιον μπορούμε τα υπέροχα νέα της γέννησής Του, του θανάτου Του και της ανάστασής Του, τα οποία παρέχουν μια «βέβαιη προσδοκία» για μια νέα ζωή σε όσους στρέφονται σε Αυτόν.

Samuel Keating  
Αρχισυντάκτης

Περιηγηθείτε στις ιστοσελίδες μας ή επικοινωνήστε με έναν από τους κάτωθι αντιπροσώπους μας για να απολαύσετε την εμπνευστική, ενθαρρυντική και πρακτική βοήθεια που προσφέρουν τα βιβλία μας και το οπτικοακουστικό μας υλικό.

<http://activated-europe.com>

*Activated Hellas*

Email: [hellas@activated-europe.com](mailto:hellas@activated-europe.com)

*Activated Europe*

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: [activatedEurope@activated.org](mailto:activatedEurope@activated.org)

*Activated Ministries*

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: [info@actmin.org](mailto:info@actmin.org)

[www.activatedonline.com](http://www.activatedonline.com)

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Samuel Keating

ΣΧΕΔΙΟ Gentian Suçi

© 2016 Activated. All Rights Reserved  
Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-182-X

1. Κορινθίους Β' 1:7

3. Πράξεις 2:26

5. βλ. Ησαΐα 61:1-3

2. Joel Osteen (1963- )

4. βλ. Ιωάννη 20:21

6. Ματθαίου 10:8



# Συναντήσεις με πεταλούδες

ΑΠΟ ΤΟΝ CURTIS PETER VAN GORDER

**ΕΝΩ ΑΝΑΖΗΤΟΥΣΑ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ** για κάποιον έμπορο αντικών, ο οποίος συνέλεγε σπάνιες πεταλούδες, έπεσα πάνω σε έναν ιστότοπο<sup>1</sup> όπου υπήρχε μια πλούσια πηγή ιστοριών σχετικών με αυτά τα μαγευτικά πλάσματα.

Έμεινα έκπληκτος από τον τεράστιο όγκο ιστοριών που υπήρχαν σε αυτόν τον ένα ιστότοπο – με εκατοντάδες εμπειρίες – και εντυπωσιάστηκα από την τεράστια επιρροή που είχε η μικροσκοπική πεταλούδα στη θνητή μας ζωή ανά τους αιώνες! Περισσότερο από 2.000 χρόνια πριν, οι αρχαίοι Έλληνες χρησιμοποιούσαν ήδη τη μεταμόρφωση της πεταλούδας από χρυσαλλίδα σε ενήλικη πεταλούδα σαν μια αλληγορία της ανάστασης της ψυχής και της αθανασίας.

Ένα κοινό στοιχείο, που υπήρχε σε όλες τις αναφορές, που διάβασα στον ιστότοπο αυτό για τις συναντήσεις με τις πεταλούδες, ήταν το πώς αυτές οι θαυμαστές δημιουργίες είχαν παρηγορήσει ανθρώπους σε ιδιαίτερα δύσκολες στιγμές της ζωής τους. Αφού διάβασα πολλές από τις ιστορίες αυτές, αναρωτήθηκα, αν οι πεταλούδες θα μπορούσαν να κάνουν το μαγικό τους και σε μένα. Περνούσα μια ιδιαίτερα δύσκολη εποχή, αφού μου έλειπε η μεγάλη μου κόρη, η οποία είχε φύγει από τη ζωή πριν εφτά χρόνια.

Ένα βράδυ, ζήτησα από τον Θεό να μου στείλει μια πεταλούδα σαν ένα σημάδι ότι η κόρη μου είναι ακόμα μαζί μας στο πνεύμα και μετά το ξέχασα. Παρ' όλα αυτά,

την επόμενη μέρα, καθώς μαζεύαμε και φορτώναμε τον εξοπλισμό μας μετά από μια παράσταση σε μια απομακρυσμένη αγροτική περιοχή, μια χρωματιστή πεταλούδα επέμενε να φτερουγίζει γύρω μου όλη την ώρα. Αργότερα, καθώς το σχολίαζα στον φίλο μου ενώ είμασταν σταματημένοι σε ένα φανάρι, μια άλλη πεταλούδα πέρασε μπροστά από το τζάμι του αυτοκινήτου, σαν να μου έλεγε, *είμαι ακόμα μαζί σου*.

Όμως η πιο αξιοσημείωτη συνάντηση με πεταλούδα μου συνέβη τη μέρα των Χριστουγέννων. Καθώς η οικογένειά μας μαζεύτηκε γύρω από το δέντρο, ανοίγοντας τα δώρα και απολαμβάνοντας τη συντροφιά μεταξύ μας, μια πεταλούδα πέταξε μέσα στο δωμάτιο και κάθισε κοντά στο φως. Παρέμεινε μαζί μας όλη τη μέρα και όλη εκείνη τη νύχτα. Το επόμενο πρωινό είχε φύγει, λες και είχε ολοκληρώσει την αποστολή της. Αισθανθήκαμε μεγάλη παρηγοριά και ευγνωμοσύνη για την επίσκεψή της, έχοντας την αίσθηση ότι ήταν ένα σημάδι για να μας θυμίσει την κόρη μας αυτή την ξεχωριστή εποχή.

Βέβαια, η ενθάρρυνση και η παρηγοριά μας δεν θα έπρεπε να εξαρτώνται από αυτά τα σημάδια, όμως όπως και να έχει μπορούμε να τα εκτιμάμε όταν συμβαίνουν. Ο Λόγος του Θεού υπόσχεται πως αν ζητήσουμε, θα πάrouμε.<sup>2</sup> Αν χρειάζεστε παρηγοριά ή καθοδήγηση στη ζωή σας, ο Θεός μπορεί να στείλει αγγελιοφόρους να σας βοηθήσουν με ποικίλους τρόπους – είτε με φτερά είτε χωρίς φτερά.

1. <http://butterflywebsite.com/discover/stories.cfm>

2. βλ. Ματθαίου 7:7

3. <http://elixirmime.com>

Ο CURTIS PETER VAN GORDER ΕΙΝΑΙ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΜΙΜΟΣ<sup>3</sup> ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ. ■

# ΕΧΟΝΤΑΣ ΠΙΣΤΗ ΣΤΗΝ ΠΙΣΤΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΙΝΑ ΚΑΡΡ

ΓΙΑ ΜΕΡΙΚΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, ΤΟ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ, ΕΙΝΑΙ ΔΕΥΤΕΡΗ ΦΥΣΗ. Με κάποιο τρόπο, βλέπουν το καλό στους δύστροπους ανθρώπους ή τις απαιτητικές καταστάσεις. Γι' αυτούς το ποτήρι είναι πάντα μισογεμάτο. Συχνά τους ακούς να λένε, «Ο Θεός θα προμηθεύσει» και «Μην ανησυχείς τα πράγματα θα φτιάξουν». Όταν συναντάς για πρώτη φορά έναν τέτοιο άνθρωπο, πιθανόν να σκεφτείς ότι στη ζωή του όλα έχουν πάει μέλι-γάλα, με

πολύ λίγα προβλήματα και με όλα να τους έρχονται βολικά.

Όμως, ίσως να σας εκπλήξει όταν ανακαλύψετε, ότι άνθρωποι με τέτοιες υποδειγματικές προσωπικότητες, δεν έγιναν απαραίτητα τόσο πιστοί και θετικοί επειδή η ζωή τους κυλούσε ομαλά. Πολλοί από αυτούς απέκτησαν αυτή τη φύση αντιμετωπίζοντας δύσκολες, επίπονες και μερικές φορές θλιβερές και οδυνηρές καταστάσεις και επιλέγοντας να περιμένουν να δουν πώς θα τους βοηθήσει ο Θεός – ακόμα και αν μερικές φορές πήρε λίγο καιρό για να συμβεί.

Ίσως να αντιμετώπισαν προβλήματα υγείας ή να έβλεπαν τα ίδια τους παιδιά να μάχονται μια χρόνια ασθένεια ή να έχασαν κάποιον δικό

τους. Οτιδήποτε και να ήταν, αυτοί οι γεμάτοι πίστη άνθρωποι βγήκαν πιο δυνατοί, θαρραλέοι και συμπονετικοί. Και σ' αυτούς υποκλίνομαι. Δίνουν ζωή και νόημα στη λέξη πίστη και μου δείχνουν πως όσο άσχημα και να γίνουν τα πράγματα, ο Θεός θα είναι πάντα δίπλα μου να με βοηθήσει να τα ξεπεράσω· το μόνο που έχω να κάνω είναι να πιαστώ απ' Αυτόν και από την πίστη που έχω αποκτήσει μέσα απ' τον Λόγο Του, που είναι αυτό που θα κρατήσει τις αμφιβολίες και την απογοήτευση μακριά μου.

Ο Θεός έχει δώσει μια υπόσχεση, «Όλα συνεργούν προς το αγαθό σ' αυτούς που αγαπούν τον Θεό».<sup>1</sup> Μου πήρε λίγο καιρό να συνειδητοποιήσω ότι το εδάφιο δεν λέει, «Όλα είναι πάντα καλά» αλλά, «Όλα συνεργούν

1. Ρωμαίους 8:28
2. Ψαλμός 86:10-13
3. [www.just1thing.com](http://www.just1thing.com)

προς το αγαθό». Για εμένα, αυτό σημαίνει πως αν και άσχημα πράγματα συμβαίνουν σε όλους μας, ο Θεός τα οριοθετεί μέσα στην ιστορία της ζωής μας ώστε να βγουν για το καλό μας, είτε τώρα είτε στην αιωνιότητα. Όταν ακολουθώ αυτή την προσέγγιση, συνειδητοποιώ επίσης ότι δεν μπορούμε να Τον ευχαριστούμε για όλα τα καλά στη ζωή μας και μετά να Τον κατηγορούμε για όλα τα κακά. Σημαίνει ότι μπορούμε να Τον εμπιστευόμαστε και με τα κακά και να είμαστε απολύτως σίγουροι ότι Αυτός θα μετατρέψει τις δυσκολίες μας σε κάποιο καλό ή μέσα απ' αυτές θα φέρει κάτι καλύτερο στη ζωή μας.

Η Βίβλος είναι γεμάτη από τέτοια παραδείγματα και νομίζω ότι αυτό συμβαίνει επειδή ο Θεός ήθελε να το κατανοήσουμε αυτό.

Ο Βασιλιάς Δαβίδ είναι ένα από τα αγαπημένα μου παραδείγματα. Φανταστείτε για λίγο ότι το μεγάλο σχέδιο της καριέρας σας θα ήταν να γίνετε βοσκός, το οποίο από ό,τι ξέρω από την ευρεία γνώση μου σχετικά με το θέμα (και τη ζοιρή μου φαντασία), σημαίνει να προσέχεις πρόβατα να βόσκουνε για ώρες, να τα προστατεύεις από τα άγρια θηρία και να παίζεις την άρπα σου. Και τότε ξαφνικά, πιάνεις την καλή: Σκοτώνεις έναν γίγαντα μπροστά σε δύο στρατούς, μπροστά στον βασιλιά και τα μεγάλα σου αδελφία· γίνεσαι ο καλύτερος κολλητός με τον διάδοχο του θρόνου και χρίζεσαι βασιλιάς. Σε αυτό το σημείο, αν ο Δαβίδ ήταν όλο, Ω ναι, ο Θεός είναι πραγματικά μεγάλος, θα ήξερες ότι του ήταν εύκολο να το πει αυτό.

Ωστόσο, η πραγματικότητα έγινε εμφανής λίγο αργότερα όταν παραλίγο να χάσει το βασίλειο (μερικές φορές), τον πρόδωσε ο ίδιος του ο γιος και έπρεπε να τιμωρηθεί από τον Θεό για κάποιες σοβαρά άσχημες



επιλογές. Ξέρεις ότι όταν δόξαζε τον Θεό μετά από αυτό, το έκανε επειδή ήξερε ακριβώς τι σήμαινε να εμπιστευεσαι τον Θεό και στις καλές και στις άσχημες καταστάσεις.

Διάβαζα το σημείο όπου ο Βασιλιάς Δαβίδ λέει στον Θεό: «Επειδή είσαι μεγάλος, και κάνεις θαυμαστά έργα: Εσύ είσαι ο μόνος Θεός. Θα Σε αινώ, Κύριε ο Θεός μου, με όλη την καρδιά μου, και θα δοξάζω το όνομά Σου στον αιώνα· επειδή, το έλεός Σου επάνω μου είναι μεγάλο· και ελευθέρωσες την ψυχή μου από κατώτατον αδή». <sup>2</sup> Σε αυτόν τον ψαλμό προσεύχεται για άλλη μια φορά απεγνωσμένα να τον γλυτώσει ο Θεός από τους εχθρούς του, αλλά επίσης ξέρει και είναι σίγουρος για την προστασία και τη φροντίδα του Θεού, έτσι ώστε η πίστη του δεν ταλαντεύεται αλλά είναι δυνατότερη από ποτέ πριν.

Στη Βίβλο η πίστη συγκρίνεται με τον χρυσό. Και, όπως ο χρυσός, έτσι και η πίστη έχει μεγάλη αξία. Η πίστη, που εξασθενεί στη δοκιμασία, θα ήταν σαν να έχεις ένα νόμισμα με λίγη ή καθόλου αξία, που θα ήταν σχεδόν άχρηστο. Όμως, όπως ο χρυσός, έτσι και η πίστη είναι πολύτιμη, σπάνια, ακριβή και διαρκεί μια ζωή.

Στη δική μου ζωή, μπορώ να θυμηθώ καταστάσεις και γεγονότα τα οποία δεν ήταν εύκολο να βιώσω, ή τα οποία δεν θα ήθελα με τίποτα να ζαναζήσω, αλλά συνειδητοποιώ ότι αν δεν είχα περάσει αυτές τις δύσκολες εποχές, θα είχα χάσει μερικά από τα υπέροχα πράγματα που αποκόμισα στην πορεία. Το να έχω αποκτήσει αυτή τη γνώση και την εμπειρία, έχει δυναμώσει την πίστη μου και μου έχει δώσει τη βεβαιότητα ότι ανεξάρτητα από τις συναισθηματικές τρικυμίες που περνάω, ξέρω ότι ο Ιησούς είναι πίσω από αυτές, περιμένοντας να με βοηθήσει και να μου δώσει ακριβώς ό,τι χρειάζομαι ώστε να προχωρήσω μπροστά με χάρη και δύναμη, έτοιμη να αντιμετωπίσω οτιδήποτε έρθει στον δρόμο μου.

Η ΤΙΝΑ ΚΑΡΡ ΕΙΝΑΙ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ, ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΡΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ. ΔΙΕΥΘΥΝΕΙ ΜΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ Η ΟΠΟΙΑ ΒΟΗΘΑΕΙ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΔΙΑΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΕΡΓΑ. ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΤΗΚΕ ΑΠΟ ΕΝΑ ΡΟΔΟCAST ΤΟΥ JUST1THING, <sup>3</sup> ΕΝΑΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΙΣΤΟΤΟΠΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΠΛΑΣΗ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ. ■

# Η ΕΛΠΙΔΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ELSA SICHROVSKY

ΕΙΝΑΙ ΨΗΛΟΣ, ηλιοκαμένος, ξερακιανός, γύρω στα 65 – μεγαλύτερος από τους περισσότερους άλλους πωλητές στη λαϊκή αγορά. Πάντα καλωσορίζει τους πελάτες του με ένα πλατύ χαμόγελο.

Ένα ζεστό πρωινό του Ιουλίου, όταν πλησίασα στον πάγκο του, έμεινα έκπληκτη όταν τον είδα να φορά ένα φαρδύ κολάρο γύρω από τον λαιμό του. Έπιανε από την άκρη του σαγονιού του μέχρι τους ώμους του και αν και δεν παραπονιότανε, τα μάτια του πρόδιδαν τη δυσφορία του. Μου εξήγησε ότι είχε ένα αυτοκινητιστικό ατύχημα και τώρα ανάρρωνε μετά από την εγχείρηση που έκανε.

Ήταν μέσα καλοκαιριού στην Ταϊβάν, όπου τα επίπεδα της υγρασίας εκτινάσσονται στα ύψη και οι θερμοκρασίες προσεγγίζουν ανεπιθύμητα επίπεδα. Έκανα μια γκριμάτσα, όταν φαντάστηκε πως θα ένιωθε φορώντας ένα κολάρο από πλαστικό μέσα στην αφόρητη, αποπνικτική ζέστη μιας υπαίθριας αγοράς. Είδε την έγνοια μου, χαμογέλασε και είπε: «Όλα θα πάνε καλά.

Όλα τα τραύματα θεραπεύονται και το να παραπονιέσαι για το πόσο δύσκολο είναι δεν βοηθάει καθόλου». Πλήρωσα για τα ψώνια μου και υποσχέθηκα να προσευχηθώ γι' αυτόν.

Όταν τον είδα ξανά μετά από δυο εβδομάδες, φορούσε ακόμα το κολάρο, αλλά και το χαμόγελό του.

«Πονάς πολύ;», τον ρώτησα. «Πρέπει να είναι πολύ ενοχλητικό αυτό που φοράς!»

«Με πονάει και με πνίγει», συμφώνησε αυτός, «αλλά αυτό που με βοηθάει είναι να σκέφτομαι πόσο υπέροχα θα νιώσω όταν το βγάλω και θα μπορώ να κινούμαι και πάλι ελεύθερα. Το να ελπίζεις σε κάτι, βοηθάει πραγματικά!»

Καθώς περνούσε ο καιρός, αυτή η «υπέροχη μέρα» δεν φαινόταν να έρχεται. Δεν ανάρρωσε τόσο γρήγορα όσο ήλπιζε και συνέχισε να φοράει το κολάρο για παραπάνω από ένα μήνα. Όμως ο φίλος μου συνέχιζε να κρατιέται σφιχτά από την ελπίδα και αρνιόταν να απελπιστεί, ακόμα και όταν αγωνιζόταν να διατηρήσει την επιχείρησή του, ενώ συνέχιζε τη θεραπεία.

Τελικά, έφτασε η μέρα που ελευθερώθηκε από τη λαβή του κολάρου. Ένα μεγάλο κόκκινο σημάδι φαινόταν γύρω από τον λαιμό του, αλλά αυτός

κρατούσε το κεφάλι του ψηλά χωρίς ίχνος ντροπής και πρόθυμα εκμυστηρεύτηκε το πόσο χαρούμενος ήταν που δεν το φορούσε άλλο πια. Η χαρά του μου υπενθύμισε το εδάφιο, «Η ελπίδα που αναβάλλεται, ατονεί την καρδιά· ενώ όταν έρχεται το ποθούμενο, είναι δέντρο ζωής».<sup>1</sup>

Ο φίλος μου είναι ένα παράδειγμα αυτού που ο Παύλος ονομάζει «υπομονή της ελπίδας».<sup>2</sup> Η ελπίδα του δεν ήταν απλά μια ακαθόριστη επιθυμία ή μια φανταστική ονειροπόληση. Ήταν μια επιλογή στο να πιστεύει ότι κανένας πόνος δεν διαρκεί για πάντα, ότι όλες οι πληγές γιάτρευονται. Δεν είχε σημασία η διάρκεια ή η δυσκολία της διαδικασίας· αυτό που είχε σημασία ήταν να διατηρήσει το πνεύμα του ζωηρό και να στηριχτεί στην υπόσχεση για ένα καλύτερο μέλλον. Καθώς αντιμετώπιζω τις δυσκολίες της ζωής, το παράδειγμά του με εμπνέει να κρατιέμαι, όταν τα πράγματα φαίνονται σκούρα. Θα στηριχτώ σε Εκείνον, στον οποίο η ελπίδα μου είναι «ως άγκυρα της ψυχής και ασφαλής και βέβαιη».<sup>3</sup>

Η ELSA SICHROVSKY ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ. ΖΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΤΑΪΒΑΝ. ■

1. Παροιμίες 13:12
2. Θεσσαλονικείς Α' 1:3
3. Εβραίους 6:19

# Αγαπητέ Μπιλ

ΑΠΟ ΤΗΝ IRIS RICHARD

**Ο ΜΠΙΛ ΚΑΙ ΕΓΩ ΕΙΜΑΣΤΕ ΦΙΛΟΙ ΑΠΟ ΠΑΛΙΑ.** Όταν συναντηθήκαμε για καφέ πρόσφατα, μου μίλησε για τις δυσκολίες που περνάει. Η γυναίκα του εμφάνισε μια χρόνια ασθένεια που την έχει καθηλώσει στο κρεβάτι και ο Μπιλ προσπαθεί να τα βγάλει πέρα με τη φροντίδα της. Στο μεταξύ, είναι πνιγμένος από τις απαιτήσεις της εργασίας του και τον φόβο μήπως χάσει τη δουλειά του. Αυτό έχει ταρακουνήσει την πίστη του. Κι εγώ είχα βρεθεί σε μια παρόμοια κατάσταση πριν λίγο καιρό. Προσευχηθήκαμε μαζί, αλλά αργότερα ένιωσα ότι είχα να του πω κι άλλα, γι' αυτό έγραψα το παρακάτω γράμμα.

Αγαπητέ Μπιλ,

Χάρηκα που συναντηθήκαμε, αν και λυπήθηκα βέβαια για όλες σου τις δυσκολίες και τα εμπόδια. Πρόσφατα πέρασα κι εγώ κάποιες δυσκολίες στη ζωή μου. Ίσως αυτά που με βοήθησαν να τις ξεπεράσω, να βοηθήσουν κι εσένα επίσης.

Όταν δυσκολευόμουν στην επικοινωνία μου με τον Θεό, αναγκάστηκα να συνειδητοποιήσω ότι έπρεπε να βρω χρόνο να ηρεμήσω – είτε νωρίς το πρωί, όταν μόνο τα πουλιά είναι ζύπνια και κελαηδάνε ή στη μέση της νύχτας, όταν όλη η εξωτερική φασαρία έχει πάψει – καταλαγιάζοντας έτσι τις διανοητικές μου λειτουργίες, για να μπορέσω να ακούσω πιο καθαρά τη φωνή του Θεού ξανά.

Η συζήτηση με έναν έμπιστο φίλο μου για τα προβλήματά μου, με βοήθησε να διαχειριστώ σωστά τις δύσκολες καταστάσεις. Έμαθα να μη φοβάμαι τα δάκρυα.

Το να διαβάζω μια ποικιλία από αναγνώσματα πνευματικής έμπνευσης έκανε θαύματα, καθώς ανακάλυψα κείμενα που με βοήθησαν να καταλάβω πράγματα. Καθώς συνέχιζα να αναζητώ την ελπίδα, στο τέλος αυτή ξεφύτρωσε.

Το να βρίσκω ακόμα κι ασημαντους λόγους για ευγνωμοσύνη, απομάκρυνε τις ενοχλητικές φωνές αρνητικότητας και μιζέριας και με βοήθησε να κρατήσω την πόρτα ανοιχτή για να επανακτήσω την πίστη μου.

Από τότε, δεσμεύτηκα να κάνω τα εξής:

- Όποτε πιάνω τον εαυτό μου τόσο εξουθενωμένο ώστε να μη μπορώ να προσευχηθώ, προσεύχομαι όπως και να 'χει – εμπιστευόμενη τον Θεό ότι θα εισακούσει τη δέησή μου. <sup>1</sup>
- Όταν νιώθω τόσο εξαντλημένη για να διαβάσω τη Βίβλο, τη διαβάζω όπως και να 'χει – Ο Λόγος του Θεού είναι ζωντανός και ενεργός. <sup>2</sup>
- Όταν δεν έχω την υπομονή να βρω την εσωτερική μου γαλήνη, την αναζητώ όπως και να 'χει – θυμίζοντας στον εαυτό μου ότι ο Θεός γιατρεύει τις συντριμμένες καρδιές. <sup>3</sup>
- Όταν οι σκέψεις μου είναι γεμάτες αποθάρρυνση και λύπη, κοιτάζω ψηλά όπως και να 'χει – εμπιστευόμενη ότι η ομίχλη θα διαλυθεί, επειδή ο Θεός γίνεται μισαποδότης σ' αυτούς που τον εκζητούν. <sup>4</sup>

Τελειώνοντας αυτό το γράμμα, αγαπητέ Μπιλ, σου εύχομαι ό,τι καλύτερο και σου υπόσχομαι ότι θα προσεύχομαι καθημερινά για την κατάστασή σου.

Η φίλη σου,  
Ίρις

Η IRIS RICHARD ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΑ, ΟΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1995. ■

1. βλ. Ιώβ 22:27
2. βλ. Εβραίους 4:12
3. βλ. Ψαλμός 147:3
4. βλ. Εβραίους 11:6

# Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ MARIE BOISJOLY

ΠΡΟΧΘΕΣ ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑ ΕΝΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ για την φημισμένη νωπογραφία *Η Ανάσταση*, του Piero della Francesca, που ζωγραφίστηκε γύρω στο 1463 στην Τοσκάνη της Ιταλίας. Ο Ιησούς είναι στο κέντρο της σύνθεσης, απεικονισμένος τη στιγμή της ανάστασής Του. Φαίνεται να υψώνεται πάνω από τους τέσσερις στρατιώτες που κοιμούνται πάνω στο μνήμα Του, απεικονίζοντας τη διαφορά ανάμεσα στην ανθρώπινη και την πνευματική διάσταση. Ο συμβολισμός συνεχίζεται στο σκηνικό του φόντου. Στη μια πλευρά του Ιησού, βλέπουμε γέρικα, νεκρά δέντρα χωρίς φύλλα· απ' την άλλη υπάρχουν νεαρά δέντρα, γεμάτα ζωή, θυμίζοντάς μας ότι η ανάσταση του Ιησού είναι μια επιβεβαίωση της αιώνιας ζωής για όλους όσους ελπίζουν σε Αυτόν – «Επειδή Εγώ ζω κι εσείς θα ζείτε».<sup>1</sup> Ο Άλντους Χάξλεϋ περιέγραψε το αριστούργημα αυτό σαν «την σπουδαιότερη ζωγραφιά στον κόσμο», όμως αυτό που τράβηξε την προσοχή μου, ήταν η ιστορία για τη διατήρησή του κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου.

Προς το τέλος του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου, οι Σύμμαχοι πολεμούσαν για να ελευθερώσουν την Τοσκάνη από τη Γερμανική κατοχή. Μερικές Βρετανικές δυνάμεις έφθασαν στους λόφους γύρω από την πόλη του Σανσεπόλκρο, όπου βρισκόταν το κτήριο που στέγαζε τη νωπογραφία *Η Ανάσταση* και πήραν διαταγή να αρχίσουν να βομβαρδίζουν την πόλη.

Εκείνη τη στιγμή, ο αξιωματικός του Βρετανικού πυροβολικού Τόνι Κλαρκ θυμήθηκε το δοκίμιο του Χάξλεϋ το 1925, το οποίο είχε διαβάσει και το οποίο περιέγραφε τη ζωγραφιά και βρέθηκε προ διλήμματος. Στο τέλος, η συνειδητοποίηση ότι η ζωγραφιά για την οποία είχε διαβάσει βρισκόταν στην πόλη μπροστά τους, ανάγκασε τον φιλότεχνο να πάει ενάντια στις διαταγές που είχε λάβει – διακινδυνεύοντας έτσι να περάσει στρατοδικείο – αφού δεν επέτρεψε στη μονάδα του να ανοίξει πυρ.

1. Ιωάννη 14:19

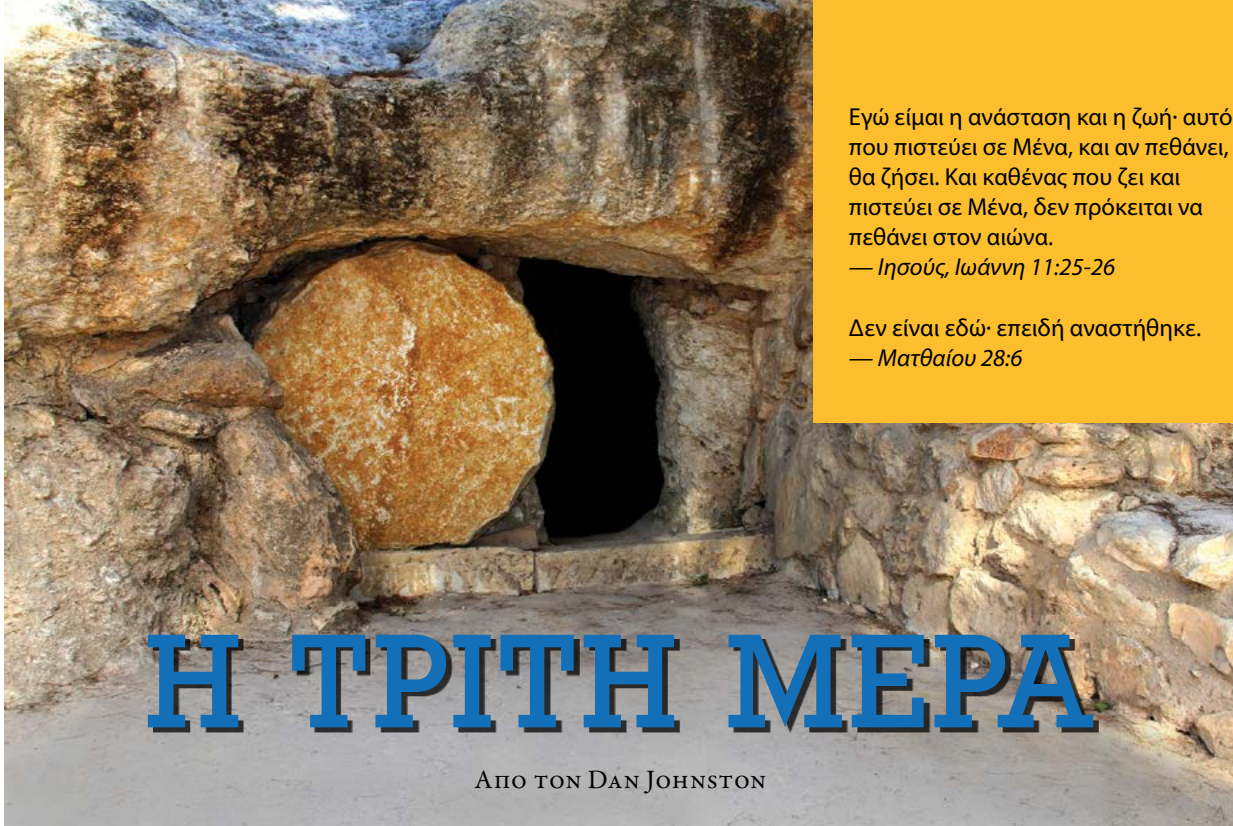


Όπως αποδείχτηκε στη συνέχεια, οι Γερμανοί κατακτητές είχαν ήδη εγκαταλείψει το Σανσεπόλκρο και τα Βρετανικά στρατεύματα μπόρεσαν να εισέλθουν ειρηνικά την επόμενη μέρα. Τόσο η πόλη όσο και η ζωγραφιά δεν έπαθαν απολύτως τίποτα και αυτό το όφειλαν στην αποφασιστικότητα του Τόνι Κλάρκ και στα λόγια ενός βιβλίου. Οι κάτοικοι του Σανσεπόλκρο από εκτίμηση, επειδή αυτός έσωσε την πόλη τους από καταστροφή, έδωσαν αργότερα σε έναν δρόμο το όνομά του.

Δεν ξέρω για τον αξιωματικό αν ήταν θρησκευόμενος, ούτε για τον Χάξλεϋ τον σατιρικό συγγραφέα. Όμως, τα λόγια τους και οι πράξεις τους βοήθησαν να διασωθεί αυτή η απεικόνιση της ανάστασης του Ιησού σαν μια μαρτυρία για τις επόμενες γενιές. Για μένα, αυτό είναι μια ζωντανή υπενθύμιση της θείας παρέμβασης στις πιο απίθανες καταστάσεις. Λίγες μόνο λέξεις που τις θυμήθηκε κάποιος τη σωστή στιγμή, μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τον Θεό για να απαντήσει στις προσευχές των παιδιών Του που χρειάζονται προστασία.

Η MARIE BOISJOLY ΕΙΝΑΙ ΓΕΛΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΕΙ ΤΟ “COLOREANDO EL MUNDO” (ΖΩΓΡΑΦΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ), ΕΝΑ ΔΙΑΔΡΑΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕ ΚΛΟΟΥΝ ΚΑΙ ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟ ΣΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ■





Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή· αυτός που πιστεύει σε Μένα, και αν πεθάνει, θα ζήσει. Και καθένας που ζει και πιστεύει σε Μένα, δεν πρόκειται να πεθάνει στον αιώνα.

— Ιησούς, Ιωάννη 11:25-26

Δεν είναι εδώ· επειδή αναστήθηκε.

— Ματθαίου 28:6

# Η ΤΡΙΤΗ ΜΕΡΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ DAN JOHNSTON

**ΗΤΑΝ ΑΔΕΙΟ**, είχαν πει. Η είσοδος ήταν ανοιχτή και το μνήμα ήταν άδειο. Ειπώθηκαν κι άλλα, αλλά αυτό ήταν αρκετό για τους δυο που τώρα έτρεχαν βιαστικά μέσα στην κοιμισμένη πόλη.

Φύγανε, τρέχοντας προς τα κάτω, στον μακρύ σκοτεινό δρόμο όσο πιο γρήγορα μπορούσαν. Οι πρώτες ακτίνες του ήλιου μόλις είχαν αρχίσει να φωτίζουν τον ουρανό.

Τον είχαν θάψει πριν τρεις μέρες μόνο. *Τι άλλο θα μπορούσαν να θέλουν το σώμα Του; Αρκετά δεν Τον είχαν βασανίσει ενώ ήταν ζωντανός;*

Ο Πέτρος θυμόταν ακόμα πώς Τον μαστίγωναν επανειλημμένα οι στρατιώτες, πέρα από το σημείο της ανθρώπινης αντοχής. Και Αυτός δεν τους εμπόδισε.

Ο Ιησούς θα μπορούσε να το είχε σταματήσει. Γιατί τους άφησε να συνεχίσουν; Είπε ότι θα μπορούσε να

είχε καλέσει λεγεώνες από αγγέλους να Τον προστατεύσουν. Γιατί δεν το έκανε;

Μια σκέψη ήρθε στον Πέτρο. Ήταν κάτι από τον προφήτη Ησαΐα: «Αυτός όμως τραυματίστηκε για τις παραβάσεις μας, ταλαιπωρήθηκε για τις ανομίες μας· η τιμωρία, που έφερε τη δική μας ειρήνη, ήταν επάνω σ' Αυτόν· και διαμέσου των πληγών Του γιατρευτήκαμε εμείς».<sup>1</sup>

*Το έκανε για μας.*

Το άνοιγμα του μνήματος φάνταζε μεγάλο μπροστά. Ο Ιωάννης είχε ήδη φτάσει και σκυμμένος κοιτούσε μέσα.

Ο Πέτρος κοντοστάθηκε καθώς πλησίασε. Ο ήλιος τώρα άρχιζε να ξεπροβάλλει πάνω από το μικρό ύψωμα πίσω τους. Η μέρα είχε αρχίσει.

Μπήκε μέσα, και ο Ιωάννης τον ακολούθησε από κοντά. Το μνήμα ήταν άδειο. Τα λινά υφάσματα που είχαν χρησιμοποιηθεί για να καλύψουν το σώμα κείτονταν στο πάτωμα και το ύφασμα που είχε χρησιμοποιηθεί για να

καλύψει το κεφάλι του Κυρίου ήταν προσεκτικά διπλωμένο λίγο πιο πέρα.

Το σώμα έλειπε. Το είχαν πάρει. «Ποιος, τι...;» Ο Ιωάννης τα είχε χαμένα. Τελικά κάτι άρθρωσε. «Πού Τον πήγανε;»

Δεν υπήρξε απάντηση, μόνο σιωπή. Η ατμόσφαιρα ήταν ηλεκτρισμένη. Υπήρχε κάτι που τους διέφευγε. Κάτι σημαντικό.

Στάθηκαν εκεί για λίγα λεπτά, περιμένοντας. Τότε τους ήρθε η φώτιση τόσο λαμπρά όσο και η ανατολή του ηλίου εκείνο το πρωινό. Ο Ιησούς τους είχε μιλήσει γι' αυτό. Δεν το είχαν καταλάβει τότε, όμως τώρα έβγαζε τέλειο νόημα.

«Ο Υιός του ανθρώπου θα παραδοθεί στα έθνη και κατά την τρίτη ημέρα θα αναστηθεί».<sup>2</sup>

ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΣΣΕΡΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΥΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ. ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΤΟΥΣ. ■

1. Ησαΐα 53:5

2. Λουκά 18:32-33

# ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ PETER AMSTERDAM, ΔΙΔΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΟ

**ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ**, γιορτάζουμε τις ρίζες της Χριστιανικής μας πίστης – την ανάσταση του Ιησού. Είναι το κεντρικό θέμα του Ευαγγελίου, η κύρια συνιστώσα που αποδεικνύει την εγκυρότητα όλων αυτών που δίδαξε ο Ιησούς. Η ανάσταση, μας λέει ότι ο Ιησούς είναι ο Γιος του Θεού· το ότι σαν πιστοί έχουμε σωτηρία και συγχώρεση, είμαστε παιδιά του Θεού και θα είμαστε μαζί Του παντοτινά στον ουρανό.

Ο απόστολος Παύλος είπε πως αν ο Ιησούς δεν είχε αναστηθεί από τους νεκρούς, τότε το μήνυμα του Χριστιανισμού θα ήταν χωρίς βάση και η πίστη εκείνων που είχαν πιστέψει θα ήταν άνευ αξίας.<sup>1</sup> Όμως όπως είπε ο άγγελος στις γυναίκες που ήρθαν στο μήνυμα του Ιησού, Αυτός έχει αναστηθεί από τους νεκρούς, όπως ακριβώς είπε ότι θα έκανε. Αυτό το γεγονός

επικυρώνει το πιστεύω μας και την πίστη μας. Ο Ιησούς είναι ζωντανός! Ζει! Και επειδή Αυτός ζει, ζούμε και εμείς.

## ΜΙΑ ΑΙΣΘΗΣΗ ΑΝΑΝΕΩΜΕΝΟΥ ΔΕΟΥΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΜΟΥ

Ο Ιησούς αναστήθηκε από τον τάφο, νικώντας τον θάνατο, και με το να το κάνει αυτό, μας ελευθέρωσε από το να είμαστε περιορισμένοι να ζήσουμε μόνο σ' αυτή τη ζωή. Αν και προς το παρόν ζούμε σε έναν διαλυμένο κόσμο, έχουμε την υπόσχεση για την έλευση ενός τέλει κόσμου. Ενώ σήμερα βιώνουμε θλίψη και απογοήτευση, τα δάκρυά μας και οι φόβοι μας θα εξαφανιστούν για πάντα στην επόμενη μας ζωή.<sup>2</sup> Ενώ μερικές φορές παλεύουμε με τη σύγχυση, τη λύπη, τον φόβο και την αβεβαιότητα, όταν βρεθούμε κοντά Του και μέσα στη δική Του παρουσία στον ουρανό, θα βιώσουμε χαρά απεριγράπτη.

Αυτό είναι δυνατόν επειδή ο Θεός, ο οποίος μας αγαπά τόσο πολύ και θέλει να έχουμε προσωπική

σχέση μαζί Του, έκανε ένα σχέδιο με το οποίο θα μπορούσαμε να γίνουμε παιδιά Του. Αυτό το σχέδιο απαιτούσε την έλευση του Θεού σε αυτό τον κόσμο μέσα από μια θαυματουργή γέννηση, στη συνέχεια να ζήσει ανάμεσά μας, να δώσει τη ζωή Του για μας πάνω στον σταυρό – και κατόπιν να αναστηθεί από τους νεκρούς. Μέσα από την ολοκλήρωση του σχεδίου Του, μπορούμε να ξεκινήσουμε την προσωπική σχέση μαζί Του για την οποία δημιουργηθήκαμε – και τώρα και για πάντα.

Είναι υπέροχο που ο Θεός μας έδωσε τη δυνατότητα να έχουμε την παρουσία Του στις ζωές μας τώρα και να κατοικήσουμε στην παρουσία Του αιώνια. Η κατάλληλη ανταπόκριση από μέρους μας είναι αυτή της αιώνιας ευγνωμοσύνης, δοξολογίας, προσευχής και λατρείας, επειδή μας έχει δοθεί το σπουδαιότερο δώρο που γίνεται.

## ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΠΙΣΤΗ ΓΙΑ ΟΛΗ ΜΑΣ ΤΗ ΖΩΗ

Αν σκεφτούμε, μελετήσουμε και

1. βλ. Κορινθίους Α' 15:12-20
2. βλ. Αποκάλυψη 21:4
3. Μάρκου 16:15
4. Ιωάννη 3:16

Συνέβη λοιπόν κάτι αξιοθαύμαστο και παράδοξο· ο θάνατος που Του επέβαλαν και τον θεωρούσαν ατιμωτικό, αυτός να γίνει το τρόπαιο της νίκης ενάντια στον ίδιο τον θάνατο.  
— Αθανάσιος Αλεξανδρείας (296–373)

εκτιμήσουμε το τι σημαίνει η ανάσταση του Ιησού, τι κατόρθωσε και πώς άλλαξε τις ζωές μας για πάντα, μπορούμε να αποκτήσουμε περισσότερη πίστη σε κάθε τομέα της ζωής μας. Ο Ιησούς όχι μόνο αναστήθηκε από τους νεκρούς, αλλά δουλειά Του είναι να βοηθάει και εμάς να ‘αναστηθούμε’ από τα αδιέξοδα, τα άχρηστα πράγματα και τα βάρη της ζωής μας.

Μερικές φορές τα παρατάμε όταν βρεθούμε αντιμέτωποι με καταστάσεις και συνθήκες επειδή νιώθουμε ότι δεν υπάρχει ελπίδα για αλλαγή, ότι τα πράγματα είναι αυτά που είναι και εμείς απλά πρέπει να τα ανεχτούμε. Εντούτοις, η δουλειά του Θεού είναι να αλλάζει τα πράγματα, να εμφυσάει νέα ζωή στις καρδιές, στις σχέσεις, ή στις καταστάσεις που δείχνουν ή ίσως και να είναι «νεκρές». Ίσως να βρίσκεστε σε μια κατάσταση που φαίνεται ότι δεν την ελέγχετε ή ότι δεν υπάρχει καθόλου ελπίδα, όμως καμιά κατάσταση δεν είναι πέρα από τον έλεγχο του Ιησού· η ισχύς Του είναι απεριόριστη. Όταν

ο Ιησούς ήταν στη γη, πολύ συχνά έκανε το αδύνατο. Πολλαπλασίασε τα ψωμιά και τα ψάρια, περπάτησε πάνω στο νερό, θεράπευσε τους παράλυτους και έδωσε όραση στους τυφλούς. Ακόμα και νεκροί αναστήθηκαν.

#### **ΑΝΑΝΕΩΜΕΝΗ ΔΕΣΜΕΥΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΝΕΩΝ**

Ο ερχομός του Ιησού στη γη, ο θάνατός Του πάνω στον σταυρό για εμάς και η επακόλουθη ανάστασή Του, άλλαξαν την πορεία της ιστορίας μια για πάντα. Αυτές οι πράξεις έδωσαν στον καθένα μας την ευκαιρία να δεχτούμε τον Ιησού και να γίνουμε μέρος της οικογένειας του Θεού.

Όταν ο Ιησούς είπε στους μαθητές Του «κηρύξτε το ευαγγέλιο σε όλη την κτίση»,<sup>3</sup> έδειξε ότι θέλει από τον κάθε άνδρα, γυναίκα και παιδί να έχουν την ευκαιρία να γίνουν μέρος της οικογένειάς Του, να σωθούν από τις αμαρτίες τους και να βιώσουν τη συγχώρεση και συμφιλίωσή Του. Το κάθε άτομο που έχει δεχθεί ήδη το

υπέροχο δώρο Του, που γνωρίζει τι σημαίνει να ζεις μέσα στην οικογένεια του Θεού, να έχεις συγχωρεθεί από τις αμαρτίες σου, να έχεις το Πνεύμα του Θεού μέσα σου, φυσικά και θα θέλει να το μοιραστεί και με άλλους.

Εμείς που πιστεύουμε στην ανάσταση, που έχουμε σωθεί λόγω της ανάστασης και θα βιώσουμε την ανάσταση, θα πρέπει να θυμίζουμε στους εαυτούς μας καθώς γιορτάζουμε την ανάσταση του Θεού Υιού, ότι είμαστε κήρυκες του αναστηθέντος Χριστού προς εκείνους που δεν έχουν ακούσει ακόμα ότι «με τέτοιο τρόπο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό Του τον μονογενή, για να μη χαθεί καθένας ο οποίος πιστεύει σ’ Αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή».<sup>4</sup>

Ο PETER AMSTERDAM ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, MARIA FONTAINE ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■



# Ο ΛΑΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

**ΜΗΝ ΠΑΡΑΔΙΝΕΣΤΕ ΣΤΗΝ ΑΠΟΓΝΩΣΗ.** Είμαστε ο λαός του Πάσχα και τραγουδάμε αλληλουτία. — *Πάπας Ιωάννης Παύλος Β' (1920-2005)*



Ένας άνθρωπος που ήταν εντελώς αθώς προσέφερε τον εαυτό του σαν θυσία για το καλό των άλλων, συμπεριλαμβανομένων των εχθρών Του, και Αυτός έγινε η λύτρωση του κόσμου. Ήταν μια τέλεια πράξη. — *Μαχάτιμα Γκάντι (1869–1948)*



Η Χριστιανική ελπίδα είναι πίστη που προσδοκά την εκπλήρωση των υποσχέσεων του Θεού. Η Χριστιανική ελπίδα είναι μια βεβαιότητα, εγγυημένη από τον ίδιο τον Θεό. Η Χριστιανική ελπίδα εκφράζει τη γνώση ότι κάθε μέρα της ζωής του και κάθε στιγμή πέρα από αυτήν, ο πιστός μπορεί να πει με αλήθεια, βασιζόμενος στη δέσμευση του Θεού, ότι τα καλύτερα έρχονται. — *Διασκευασμένο από τον Jim Packer (γεννημένος το 1926)*

Το τι συμβαίνει όταν πεθαίνει ένας Χριστιανός δεν είναι θέμα εικασίας, αλλά βεβαιότητας βασισμένης στην αλήθεια. Κάτι εκπληκτικό συνέβη στην ιστορία, το οποίο μετέθεσε το θέμα της μετά θάνατον ζωής έξω από τον χώρο της πιθανολογίας και το τοποθέτησε στα επαληθευμένα γεγονότα. Ο Παύλος ανοικτά και ξεκάθαρα διατυπώνει την αιτία για τη σιγουριά του. «Ξέροντας ότι Αυτός που ανέστησε τον Κύριο Ιησού, θα αναστήσει κι εμάς διαμέσου τού Ιησού, και θα μας παραστήσει μαζί σας».<sup>1</sup> Η ανάσταση του Ιησού Χριστού είναι πρόδρομος για την ανάσταση όλων εκείνων που είναι εν Χριστώ. Με άλλα λόγια, η μελλοντική μας ανάσταση είναι βασισμένη στην ιστορικότητα της ανάστασης του Χριστού. Η ανάσταση του Ιησού Χριστού δεν είναι ένα περιθωριακό ζήτημα, αλλά είναι κεντρικό και κρίσιμο για τη Χριστιανική πίστη. ... Το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι ζωντανός και κατοικεί μέσα μας δεν αλλάζει μόνο την προοπτική μας για την επόμενη ζωή, αλλά και για την τωρινή ζωή επίσης, επειδή μέχρι να

είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε τον θάνατο, δεν θα ξέρουμε ποτέ πώς να ζούμε ελεύθεροι. Η Χριστιανική πίστη δεν έχει να κάνει με διαφυγή, αλλά με τη ζωή εδώ και τώρα, μια ζωή που ζούμε με την αγάπη, τη δύναμη και τη σοφία της παρουσίας του Χριστού μέσα μας. Σε αυτό, έχουμε τη διαβεβαίωση Εκείνου που αναστήθηκε από τους νεκρούς ότι θα αναστήσει και εμάς ώστε να είμαστε μαζί Του στην αιώνια κατοικία μας. — *Charles Price*



Καμιά εφημερίδα δεν θα τυπώσει ποτέ τα εκπληκτικά νέα ότι το μουμιοποιημένο σώμα του Ιησού από τη Ναζαρέτ ανακαλύφθηκε στην παλιά Ιερουσαλήμ. Οι Χριστιανοί δεν έχουν ένα προσεκτικά ταριχευμένο σώμα κλεισμένο σε μια γυάλινη θήκη για να το προσκυνάνε. Δόξα τω Θεώ, έχουμε έναν άδειο τάφο. Το μεγαλειώδες γεγονός που μας διακηρύσσει ο άδειος τάφος είναι ότι η ζωή για εμάς δεν σταματά όταν έρχεται ο θάνατος. Ο θάνατος δεν είναι ένας τοίχος, αλλά μια πόρτα. — *Peter Marshall (1902–1949)* ■

1. Κορινθίους Β' 4:14



# ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΠΟΘΟΥΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ SUKANYA KUMAR-SINHA

ΗΜΟΥΝ ΟΚΤΩ ΧΡΟΝΩΝ ΟΤΑΝ ΕΧΑΣΑ ΤΟΝ ΠΑΠΠΟΥ ΜΟΥ ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ 65 ΕΤΩΝ. Η οικογένειά μου είναι πολύ δεμένη και αυτό ήταν για όλους μας μια μεγάλη απώλεια.

Θυμάμαι να φιλάω το παγωμένο μάγουλο του παππού και να του λέω αντίο. Όμως κάτι μέσα, μου έλεγε ότι αυτό το αντίο δεν ήταν το τελευταίο. Πάντα είχα μια ένθερμη ελπίδα ότι θα τον συναντούσα ξανά μια μέρα. Κάθε φορά που επισκεπτόμασταν το κοιμητήριο, έκλαιγα επειδή δεν μπορούσα να τον δω, να τον αγγίξω, να του μιλήσω· όμως βαθιά μέσα μου υπήρχε πάντα μια βεβαιότητα ότι θα τον έβλεπα ξανά. Εν αναμονή αυτής της μελλοντικής επανένωσης, έκανα σκέψεις όπως: *Όταν δω τον παππού ξανά, θα τον ρωτήσω για εκείνη τη φορά που τον κνηγούσαν οι ληστές με τα όπλα, ή Όταν δω τον παππού ξανά, θα τον μαλώσω που δεν έκανε την εγχείρηση στα νεφρά του εγκαίρως.* Όμως, καθώς μεγάλωσα, προσαρμόστηκα στην απουσία του.

Μετά τον θάνατο του παππού, η γιαγιά μου, ήταν η ψυχή της μεγάλης μας οικογένειας και τώρα είχε φύγει και αυτή. Όταν πέθανε πρόσφατα και συγκεντρωθήκαμε για να καθαρίσουμε το σπίτι της, ακούμπησα με το χέρι μου την κουβέρτα πάνω στο κρεβάτι της και δεν μπορούσα να σταματήσω να κλαίω. Στην εκκλησία, έπιανα τον εαυτό μου να κοιτάει στο συνηθισμένο κάθισμά της

και να ρωτάει τον Ιησού, *Γιατί;*

Καθώς πέρασαν οι εβδομάδες, ο πόνος μαλάκωσε, δεν ήταν διαρκής, αλλά παρ' όλα αυτά ήταν πάντα εκεί. Μέχρι που μια μέρα, έπιασα τον εαυτό μου να σκέφτεται: *Όταν δω τη γιαγιά ξανά, θα της πω πόσο πολύ μας έλειψε. Θα της δώσω εκείνη την αγκαλιά που δεν μπόρεσα να της δώσω στο νοσοκομείο ...*

Και τότε συνειδητοποίησα ότι η υπόσχεση της αιώνιας ζωής δεν είναι μόνο για τους παιδιάστικους ευσεβείς πόθους ενός οκτάχρονου παιδιού, αλλά ότι μπορεί να φέρει παρηγοριά σε όλη τη διάρκεια της ζωής. Σαν Χριστιανοί, έχουμε την άσβεστη ελπίδα και πίστη πως ο θάνατος δεν είναι το τέλος. Ο Θεός έστειλε τον Γιο Του, τον Ιησού, στη γη ώστε εμείς να μπορούμε να έχουμε αιώνια ζωή μαζί Του. Το μόνο που χρειαζόμαστε είναι παιδική πίστη να πιστέψουμε στην υπόσχεση του Θεού.

Δεν ξέρω ακριβώς πώς θα συνεχιστούν στον ουρανό οι σχέσεις, που απολαμβάνουμε τόσο πολύ εδώ στη γη, αλλά ξέρω ότι μας περιμένει μια αιώνια ζωή με τον Θεό. Ο θάνατος είναι η πόρτα που περνάμε για να φτάσουμε εκεί.

H SUKANYA KUMAR-SINHA ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ ΤΟΥ *ACTIVATED* ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΝΔΙΑ. ΖΕΙ ΣΤΗΝ GURGAON ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΣΑΝ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΣΕ ΜΙΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΟ ΝΕΟ ΔΕΛΧΙ. ■



# Ανακαλύπτοντας ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ROSANE PEREIRA

**ΜΕΓΑΛΩΣΑ ΣΕ ΜΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ**, αλλά στην ηλικία των 13 έγινα άθεη. Όταν έγινα 18, έφυγα από την πόλη που μεγάλωσα, το Ρίο, με ένα σακίδιο στην πλάτη και ξεκίνησα για να γνωρίσω τον κόσμο. Επισκέφτηκα τις Βρετανικές Νήσους, κατόπιν πέρασα τη Μάγχη και πήρα το λεωφορείο για την Ινδία, περνώντας μέσα από την Τουρκία, το Ιράν, το Αφγανιστάν και το Πακιστάν. Έμαθα ότι όσοι μιλάνε Αραβικά χρησιμοποιούν την ίδια έκφραση, *Α-σαλαάμ-αλέκουμ* – που σημαίνει, η ειρήνη του Θεού μαζί σου – για γεια και αντίο. Μια φορά σε μια μικρή πόλη στο Αφγανιστάν, άκουσα ένα αγόρι να τραγουδάει ένα όμορφο τραγούδι μέσα στο ραφτάδικο του πατέρα του. Όταν ρώτησα τι τραγουδούσε, μου απάντησε, "Το Κοράνι, βέβαια". Όταν έφτασα στη Γκόα, έμεινα με μια ομάδα από νεαρούς Γάλλους που καθόταν μέσα στην καλύβα τους και περνούσαν πολλές ώρες σιωπηλοί, χαζεύοντας ένα αναμμένο κερί πάνω στο τραπέζι.

1. βλ. Ματθαίου 17:20

Θυμάμαι να σκέφτομαι, *Πρέπει να υπάρχει Θεός. Όπου και να πάω οι άνθρωποι Αυτόν αναζητούν.* Σύντομα ανακάλυψα τις Χριστιανικές μου ρίζες ξανά και έγινα ιεραπόστολος, μαθαίνοντας τι πραγματικά σημαίνει να έχεις πίστη.

Από την εμπειρία μου, καθώς περνάς μία-μία τις δοκιμασίες της ζωής, θα ανακαλύψεις ότι η πίστη σε καλεί μπροστά. Σε βοηθάει να προχωράς, όταν τα εμπόδια και η απογοήτευση σου ουρλιάζουν να τα παρατήσεις. Είναι μια ήσυχη, μικρή φωνή μέσα στην αναστάτωση που σου λέει ότι όλα θα πάνε καλά. Η πίστη δυνάμωνει μέσα από τις προκλήσεις που ξεπερνάμε καθημερινά.

Αν νομίζεις ότι η πίστη σου είναι ακόμα μικρή, θυμήσου τι είτε ο Ιησούς. Ακόμα κι αν η πίστη σου είναι τόσο μικρή όσο ένας κόκκος σιναπιού, μπορεί να μετακινήσει ένα βουνό.<sup>1</sup>

Η ROSANE PEREIRA ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΣΤΟ ΡΙΟ ΝΤΕ ΤΖΑΝΕΪΡΟ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ, ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ. ■

Η ανάσταση ολοκληρώνει τα εγκαίνια της βασιλείας του Θεού. ... Είναι ένα καθοριστικό γεγονός που αποδεικνύει ότι η βασιλεία του Θεού πραγματικά έχει έρθει στη γη όπως είναι και στον ουρανό. ... Το μήνυμα του Πάσχα είναι ότι ο νέος κόσμος του Θεού έχει αποκαλυφθεί με τον Ιησού Χριστό και ότι είσαι τώρα προσκεκλημένος σε αυτόν. — *N. T. Wright* (γεννημένος το 1948)

Ιησού, πιστεύω ότι είσαι ο Γιος του Θεού, ότι πέθανες πάνω στον σταυρό στη δική μου θέση και αναστήθηκες ξανά από τους νεκρούς. Σε παρακαλώ, δώσε μου το δώρο της συγχώρεσής Σου, ώστε να ζήσω ειρηνικά για πάντα μαζί Σου.

Στιγμές Ηρεμίας  
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΒΙ ΜΑΥ

# ΠΑΡΕΑ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ

**ΕΑΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΤΙ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΜΑΣ ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΙ ΤΟ ΠΑΣΧΑ,** είναι ότι η «σωτηρία» – το υπέροχο δώρο του Θεού της ειρήνης με Αυτόν σε αυτή τη ζωή και τη μετέπειτα ζωή – δεν είναι κάτι το οποίο κατορθώνουμε εμείς με αυτά που κάνουμε. Είναι κάτι το οποίο ήδη έχει επιτευχθεί για χάρη μας. Ο Ιησούς πέθανε πάνω στον σταυρό για τις αμαρτίες μας· αναστήθηκε ξανά την τρίτη μέρα. *Αυτός* το έκανε, όχι εμείς.

«Σήμερα θα είσαι μαζί Μου στον παράδεισο», είπε στον ληστή καθώς πέθαινε πάνω στον σταυρό δίπλα στον δικό Του.<sup>1</sup> Δεν υπήρχε τίποτα που μπορούσε να κάνει εκείνος ο ληστής στην κατάσταση που ήταν, για το παρελθόν του και οπωσδήποτε όχι για το μέλλον του, καθώς τον εκτελούσαν για τα κακουργήματά του. Όμως υπήρχε κάτι το οποίο μπορούσε να σκεφτεί και να πει. «Κύριε, θυμήσου με, όταν έρθεις στη βασιλεία Σου».<sup>2</sup> Το μόνο που χρειαζόταν ήταν μια έκφραση πίστης.

Αυτό είναι ένα μάθημα για μας.

Πόσο εύκολο είναι να είμαστε απασχολημένοι για το Θεό σε καλούς σκοπούς, κάνοντας το καλό στους άλλους. Μπορούμε να γεμίσουμε τις μέρες μας με καλές πράξεις, ευγενικά λόγια, πράξεις γενναιοδωρίας. Όμως αυτό δεν είναι αρκετό για να μας συμφιλιάσει με τον Θεό, επειδή όπως ακριβώς έχουμε τις καλές μας στιγμές, έχουμε επίσης και τις κακές – τις φορές που οι πράξεις μας δεν είναι σοφές ούτε μετρημένες, που τα λόγια μας δεν είναι τόσο ευγενικά όσο θα έπρεπε, που σκεφτόμαστε εγωιστικά τις δικές μας ανάγκες λίγο περισσότερο από κάποιου άλλου. Θυμώνουμε, δεν συγχωρούμε, δυσανασχετούμε.

Κανένας μας δεν μπορεί να τα καταφέρει, όσο και να προσπαθήσει. Αν η συμφιλίωση με τον Θεό εξαρτιόταν από τα πράγματα που κάνουμε εμείς, δεν θα μπορούσαμε να την αποκτήσουμε. Γι' αυτό καμιά από τις καλές μας πράξεις ή τις καλύτερες προσπαθειές μας δεν θα μας κερδίσουν μια θέση δίπλα Του.<sup>3</sup>

Αυτό που είναι υπέροχο είναι ότι εμείς *δεν* χρειάζεται να τα καταφέρουμε. Ο Γιος του Θεού πήρε τη μορφή ανθρώπου, έζησε ανάμεσά μας, μας άκουσε, μας παρακολούθησε,

μας άγγιξε, μας θεραπεύσε. Η αγάπη Του για εμάς ήταν τόσο μεγάλη που αν και ήξερε το τι επρόκειτο να υποφέρει, άφησε τον Εαυτό Του να συλληφθεί, να δαρθεί και να μαστιγωθεί και τελικά να καρφωθεί στον σταυρό. Και όμως ακόμα και εκεί η αγάπη Του βασίλευσε. Συγχώρεσε εκείνους που τον σταύρωσαν, κηρόνισε για τη φροντίδα της μητέρας Του ενώ αυτή θρηνούσε και έδωσε κουράγιο στον ληστή με την υπόσχεσή Του: «Σήμερα θα είσαι μαζί Μου στον παράδεισο». *Αυτός* το έκανε, όχι εμείς.

Ανεξάρτητα από τους φόβους μας και τις ανησυχίες μας, ανεξάρτητα από τις τύψεις μας και τις ενοχές μας, ανεξάρτητα από δικές μας ελλείψεις, όταν εμείς προσευχόμαστε, «Θυμήσου με, Κύριε», Αυτός το κάνει. Ας βάλουμε τις έγνοιες μας και τις μέριμνες στην άκρη και ας είμαστε μαζί Του σήμερα.

Η ΑΒΙ ΜΑΥ ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΑΞΠΙΣΤΡΙΑ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ. ΕΠΙΣΚΕΦΤΕΙΤΕ ΤΗΝ ΣΤΟ [WWW.ABI.MAYIHELP.CO.UK](http://WWW.ABI.MAYIHELP.CO.UK). ■

1. Λουκά 23:43

2. Λουκά 23:42

3. βλ. Τίτου 3:5

# Η ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Καταλαβαίνω τη δοκιμασία της καρδιάς των ανθρώπων, τα βάθη της απελπισίας, της απογοήτευσης και της απόγνωσης. Καταλαβαίνω τι σημαίνει εγκατάλειψη, επειδή κι Εγώ έπρεπε να εγκαταλείψω τον Πατέρα Μου για να έρθω στη γη και μετά έπρεπε να εγκαταλείψω εκείνους που αγαπούσα τόσο πολύ στη γη για να επιστρέψω στον Πατέρα Μου.

Καταλαβαίνω το βάθος του πόνου και της οδύνης, επειδή κι Εγώ ούρλιαξα από τον πόνο, όταν τα καρφιά τρύπησαν τα χέρια Μου και τα πόδια Μου. Καταλαβαίνω το αίσθημα της εγκατάλειψης από εκείνους που Με αγαπούσαν, ακόμα και από τον ίδιο τον Πατέρα Μου, επειδή κι Εγώ φώναζα δυνατά, «Θεέ Μου, Θεέ Μου, γιατί Με εγκατέλειψες;»<sup>1</sup>

Καταλαβαίνω το μέγεθος του φόβου – φόβο να αντιμετωπίσεις αυτό που έρχεται λόγω του πόνου και της θλίψης που θα φέρει. Καταλαβαίνω το βάθος της εγκατάλειψης, επειδή εκείνοι που Με αγαπούσαν περισσότερο, με εγκατέλειψαν όταν Εγώ φυλακίστηκα. Ξέρω το βάθος του πόνου, όταν βλέπεις κάποιον που αγαπάς να σε προδίδει, όπως ένας από του φίλους Μου Με πρόδωσε με ένα φιλή.

Αν και ο Πατέρας Μου δεν επέτρεψε το ποτήρι αυτό να παρέλθει από Εμένα, και αν και οι αγαπημένοι Μου έφυγαν από κοντά Μου, όταν Εγώ τους χρειαζόμουν τόσο πολύ, και αν και τα καρφιά τρύπησαν τα χέρια Μου και τα πόδια, και αν και δάρθηκα, και αν και ένιωσα σαν να Με είχε εγκαταλείψει ο Πατέρας Μου – όλα αυτά μαζί φέρανε μια τόσο σπουδαία νίκη, ανανέωση και σωτηρία!

Φαινόταν σαν ήττα όταν μαστιγώθηκα, στεφανώθηκα με ακάθια και καρφώθηκα στον σταυρό, όμως αυτό άλλαξε την πορεία της ιστορίας και όλης της αιωνιότητας!

Όταν όλα στη ζωή δείχνουν σκοτεινά και δεν μπορείς να δεις, Εγώ σε κρατάω στην αγκαλιά Μου, όπως ο Πατέρας Μου Με κρατούσε στη δική Του αγκαλιά. Σου ζητάω να Με εμπιστευτείς στις δυσκολίες, να Με εμπιστευτείς στη θλίψη σου, να Με εμπιστευτείς στην ώρα της ανάγκης σου, γιατί και εσύ επίσης θα έχεις μια ένδοξη ανάσταση σαν αποτέλεσμα της θυσίας Μου για σένα.

1. Ματθαίου 27:46

